

РЕШЕНИЕ

№ 11182

гр. София, 22.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в
публично заседание на 23.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава Симеонова, като разгледа дело номер **13505** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156, ал. 5, във връзка с ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл. 129, ал. 7 от ДОПК, във връзка с чл. 4, ал. 1 и ал. 5 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Делото е образувано по жалба на "ЕМ ЕМ ЕС" ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н Л., [улица], ет. 2, офис 4, представлявано от управителя си Л. Р., гражданин на Държавата И., [дата на раждане] , чрез адв. Е. И. А.- Адвокатска колегия - [населено място] - Адвокатско съдружие „А., М. и съдружници“, упълномощена с нотариално заверено адвокатско пълномощно, рег. №1762/19.02.2025 и рег. №1763/19.02.2025г. от нотариус М. И. №260, срещу Акт за прихващане или възстановяване № СФД25-ГР94-10848- (1)/26.08.2025г., с който е отказано възстановяването на сума в размер на 42 326.89 лв., платени МДТ за неурегулирани имоти, без промяна на предназначението им, ведно със законна лихва за забава в полза на жалбоподателя, мълчаливо потвърден от Кмета на Столична община при условията на чл.156 ал. 4 ДОПК.

С жалбата се твърди, че обжалваният АПВ е недопустим, неправилен, необоснован-незаконосъобразен поради противоречие с материалния закон, необоснован, поради погрешно установени обстоятелства, съществено нарушение на административно-производствените правила и несъответствие с целта на закона. Иска се от съда да го отмени в цялост и да задължи административния орган да издаде друг, с който да постанови да се възстанови в полза на жалбоподателя сума от 42 326.89 лв., ведно със законна лихва за забава.

В съдебно заседание жалбоподателят "ЕМ ЕМ ЕС" ЕООД, чрез адв. Е. И. А.-Адвокатска колегия - [населено място] – редовно призован, се представлява от адв. К.. Адвокат К. иска съдът да уважи предявената жалба срещу мълчаливото потвърждаване за прихващане и възстановяване и да го отмени, като постанови да бъде възстановена поисканата сума. Моли за срок за писмени бележки. Представя списък с разноски.

Ответникът КМЕТА НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА – редовно призован, се представлява от юрк. В.. Юриконсулт В. иска съдът да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Моли за срок за писмени бележки. Претендира юриконсултско възнаграждение. СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен Съд С. - град, I отделение, 54-ти състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от страните доводи и събраните доказателства, намира за установено, от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че недвижимите имоти, които дружеството-жалбоподател притежава на територията на р-н Б. са:

1. 1/2 ид. ч. от ПОЗЕМЛЕН ИМОТ № 02659.2280.20, находящ се в Столична община, [населено място], район Б., квартал М., местност „Б.“, вид територия Земеделска, Начин на трайно ползване - За стопански двор, площ 1717 кв. м, стар номер 008020, при граници-съседи: 02659.2280.37, 02659.2280.84, 02659.2280.86, 02659.2280.104, 02659.2280.105 съгласно КККР одобрени със Заповед за одобрение на КККР РД-18- 13/17.01.2012 г., издадена от Изпълнителен директор на АГКК. За Имота липсва приет, одобрен или влязъл в сила Подробен устройствен план, който да предвижда предназначение по чл.8, ал.1 от ЗУТ. В АПВ ясно е установено, че преписката се отнася за „ПРАЗЕН НЕУРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ“. За Имота липсва проведена административна процедура за промяна на предназначението въз основа на влязъл в сила ПУП. В Имота липсва застрояване, видно от Кадастралната карта от 2012 и от кадастралните планове, предхождащи КК - Кадастрален лист А-1-11-Б - Планоснимачен район 1П-92 - Гр. Б. - кв. М., както и от Картата на възстановената собственост.

2). 1/2 ид. ч. от ПОЗЕМЛЕН ИМОТ № 02659.2280.53 намиращ се в Столична община, [населено място], район Б., квартал М., местност „Б.“, вид територия Земеделска, Начин на трайно ползване - За стопански двор, площ 5634 кв. м, стар номер 008053, при граници-съседи: 02659.2278.43, 02659.2280.22, 02659.2280.37 съгласно КККР одобрени със Заповед за одобрение на КККР РД-18-13/17.01.2012г., издадена от Изпълнителен директор на АГКК. За Имота липсва приет, одобрен или влязъл в сила Подробен устройствен план, който да предвижда предназначение по чл.8, ал.1 от ЗУТ. Видно то АПВ преписката се отнася за „ПРАЗЕН НЕУРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ“. За Имота липсва проведена административна процедура за промяна на предназначението въз основа на влязъл в сила ПУП. В имота липсва застрояване, видно от Кадастралната карта от 2012 и от кадастралните планове, предхождащи КК - Кадастрален лист А-1-11-Б - Планоснимачен район III-92 - Гр. Б. - кв. М., както и от Картата на възстановената собственост.

3). 1/2 ид. ч. от ПОЗЕМЛЕН ИМОТ № 02659.2280.28, намиращ се в Столична община, [населено място], район Б., квартал М., местност „Б.“, вид територия Земеделска, Начин

на трайно ползване - За стопански двор, площ 1568 кв. м, стар номер 008028, при граници-съседни: 02659.2277.102, 02659.2277.103, 02659.2277.104, 02659.2277.105, 02659.2277.106, 02659.2280.30, 02659.2280.37, 02659.2280.61, 02659.2280.63, 02659.2280.64 съгласно КККР одобрени със Заповед за одобрение на КККР РД-18- 13/17.01.2012г., издадена от Изпълнителен директор на АГКК. За Имота липсва приет, одобрен или влязъл в сила Подробен устройствен план, който да предвижда предназначение по чл.8, ал.1 от ЗУТ. В АПВ ясно е установено, че преписката се отнася за „ПРАЗЕН НЕУРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ“. За Имота липсва проведена административна процедура за промяна на предназначението въз основа на влязъл в сила ПУП. В Имота липсва застрояване, видно от Кадастралната карта от 2012, видно и от кадастралните планове, предхождащи КК - Кадастрален лист А-1-11-Б - Планоснимачен район III-92 - Гр. Б. - кв. М., както и от Картата на възстановената собственост.

4). 1/2 ид. ч. от ПОЗЕМЛЕН ИМОТ № 02659.2280.31. намиращ се в Столична община, [населено място], район Б., квартал М., местност „Б.“, вид територия Земеделска, Начин на трайно ползване - За стопански двор, площ 916 кв. м, стар номер 008031, при граници-съседни: 02659.2280.9, 02659.2280.30, 02659.2280.32, 02659.2280.33, 02659.2280.37 съгласно КККР одобрени със Заповед за одобрение на КККР РД-18-13/17.01.2012г., издадена от Изпълнителен директор на АГКК. За Имота липсва приет, одобрен или влязъл в сила Подробен устройствен план, който да предвижда предназначение по чл.8, ал.1 от ЗУТ. В АПВ ясно е установено, че преписката се отнася за „ПРАЗЕН НЕУРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ“. За Имота липсва проведена административна процедура за промяна на предназначението въз основа на влязъл в сила ПУП. В Имота липсва застрояване, видно от Кадастралната карта от 2012, видно и от кадастралните планове, предхождащи КК - Кадастрален лист А-1-11-Б - Планоснимачен район III-92 - Гр. Б. - кв. М., както и от Картата на възстановената собственост.

В жалбата се твърди, че Дружеството - жалбоподател недължимо е плащало в полза на Столична община местни данъци и такси, поради което за част от недължимите плащания в полза на Столична община е депозирано Искане за издаване на акт за прихващане или възстановяване относно сумата от 42 326.89 лв., ведно със законна лихва за забава в полза на жалбоподателя.

В резултат на това искане, регистрирано по № СФД25-ГР94-10848/31.07.2025, с което е заявена претенция за възстановяване на недължимо платеното, на 29.08.2025 г. чрез Български пощи с обратна разписка на Дружеството - жалбоподател е връчен Акт за прихващане или възстановяване № СФД25-ГР94-10848-(1)/26.08.2025г., с който е отказано възстановяването на сума в размер на 42 326.89 лв., ведно със законна лихва за забава в полза на жалбоподателя.

На 10.09.2025 г. обжалвали процесния АПВ пред Кмета на Столична община, чрез отдел общински приходи - Б. - СО, но не получили отговор в законоустановения срок, а срокът за препращане към СО и произнасяне изтекъл на 17.09.2025 г. По силата на чл.155 ал.1 ДОПК, 60-дневният срок изтича на 16.11.2025г. Съгласно чл. 156 ал.5 ДОПК (30-дневният срок за подаване на жалбата срещу мълчаливото потвърждаване) срокът за обжалване по съдебен ред изтича на 16.12.2025 г.

Административен Съд С. - град, I отделение, 54-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Акт за прихващане или възстановяване № СФД25-ГР94-10848-(1)/26.08.2025г., с който е отказано възстановяването на сума в размер на 42 326.89 лв., ведно със законна лихва за забава в полза на жалбоподателя е връчен на жалбоподателя на 29.08.2025 г. Жалбата до Кмета на Столична община е подадена на 10.09.25 г., т.е. в срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК. 60-дневният срок за произнасяне на Кмета на Столична Община по чл. 155,

ал. 1 от ДОПК е изтекъл на 17.09.2025 г. Жалбата до АССГ е подадена на 11.12.25 г., т.е. в 30-дневния преклузивен срок чл. 156, ал. 5 от ДОПК. Във връзка си изложеното съдът намира, че е сезиран от надлежна страна-участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, който подлежи на оспорване, поради което жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

На първо място е необходимо да се отбележи, че оспореният акт е издаден от длъжностно лице, надлежно оправомощено съгласно чл. 4, ал. 4 и ал. 5 от ЗМДТ, видно от описаната по-горе заповед на Кмета на Столична Община.

Фактически установявания.

Анализ на събраните доказателства и правни изводи.

Данъчния период на посочените задължения е 2022 - 2024г.

Няма спор, че в този период е действала редакцията на чл.10, ал. 1 от ЗМДТ, която е влязла в сила от 01.01.2020г., която гласи, че с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлените имоти, разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания, и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

Описаните по-горе имоти отговарят само на първата от общо трите кумулативни материалноправни предпоставки, които са необходими същите да бъдат годни обекти за облагане, а вследствие на това и на таксуване, тези имоти не отговаря на условията да са обекти на облагане.

За четирите Поземлени имота липсват доказателства за приет, одобрен и влязъл в сила Подробен устройствен план, който да предвижда предназначение по чл.8, т.1 от ЗУТ, липсват доказателства за проведена административна процедура за промяна на предназначението въз основа на влязъл в сила ПУП, липсват доказателства за налично застрояване в рамките на отчетните периоди, а това се доказва от събраните по делото доказателства, които определят техния кадастрален и регулационен статут. В никой от тях в рамките на ревизирия период не е заснемано налично застрояване.

След като за имотите няма влязъл в сила ПУП, който да предвижда предназначение по чл.8. т.1 от ЗУТ и въз основа на който да е проведена административна процедура по реда на специален закон за промяна на предназначението на земеделските имоти, същите следва да са изключени от облагането съгласно чл.10, ал.3 от ЗМДТ, както и да са изключени от таксуването за ТБО съгласно чл. 64, вр. чл.11 от ЗМДТ, а актовете и задълженията следва да бъдат отменени.

„Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ установява общ принцип на облагане на недвижимите имоти, като гласи, че с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон. Изключените от данъчна тежест отделни категории имоти са лимитативно изброени от законодателя в разпоредбите на чл. 10, ал. 2 и ал. 3 и чл. 24 от ЗМДТ. Съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗМДТ, не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен. Видно от тълкуването на разпоредбата, за целите на данъчното облагане законодателят е приел, че

релевантно е предназначението на недвижимия имот. Правопораждаш за промяната на предназначението на земеделска земя е фактът на влизане в сила на подробен устройствен план, ако определеното с плана предназначение е такова по чл. 8, т. 1 от ЗУТ, независимо дали имотът се намира в строителните граници на населеното място или е извън него. Посоченото разрешение е в съответствие с нормата на чл. 103, ал. 3 от ЗУТ, тъй като именно с подробния устройствен план се определя конкретното предназначение и начин на устройство на отделните поземлени имоти, обхванати от плана. С изменението на чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ /ДВ бр. 39 от 2011г./ е въведено и допълнително изискване, освен влезлия в сила подробен устройствен план, с който е определено предназначение на имота по чл. 8, ал. 1 от ЗУТ, да бъде извършена и промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.“

Въз основа на предвидените в чл.10 от ЗМДТ кумулативни предпоставки за облагаемост на недвижимите имоти, както и създалата се константна съдебна практика на Върховен административен съд по тяхното тълкуване и прилагане става ясно, че процесите недвижими имоти на Дружеството - жалбоподател са изключени от данъчно облагане, а заедно с това, то е изключено и като задължено лице за ТБО.

Имотите са незастроени, вследствие на което липсва „действително застроена площ и прилежащ и терен“, за които да бъде изчисляван данък, а по отношение на ТБО имотите изобщо не са включени в границите на предлаганите услуги, липсват доказателства за предоставени контейнери, липсва реално предоставяне на такива услуги и техния размер и обем, както и таксуването на имотите с ТБО, което е недопустимо предвид разпоредбите на чл.14 и чл.15,пар.1 от Директива 2008/98/ЕО и приетото във връзка с тях тълкуване по Решение на Съда на Европейския съюз от 30 Март 2016г. по дело С-335/16.

Предвид това съдът счита, че всички платени суми за ТБО относно имотите са напълно и в цялост недължими и следва да бъдат възстановени на жалбоподателя. Като е стигнал до други изводи, Органът по приходите, който отказа възстановяването на сумата, е постановил незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен.

Определянето на публични задължения за ТБО в случая, представлява типичен пример за превратно упражняване на власт, поради което АПВ следва да бъде отменен, а преписката да се върне на органа по приходите при Столична Община за издаване на нов акт, с който процесните задължения да бъдат възстановени.

С оглед изхода на спора на жалбоподателят се дължат разноски. Такива са поискани своевременно от пълномощника на оспорващия, поради което съдът дължи присъждането им в размер на 25.57 евро.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, пр. 2, във връзка с чл. 144 от ДОПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 54-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на "ЕМ ЕМ ЕС" ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н Л., [улица], ет. 2, офис 4, представлявано от управителя си Л. Р., гражданин на Държавата И., [дата на раждане] , чрез адв. Е. И. А.- Адвокатска колегия - [населено място] - Адвокатско съдружие „А., М. и съдружници“, упълномощена с нотариално заверено адвокатско пълномощно, рег. №1762/19.02.2025 и рег. №1763/19.02.2025г. от нотариус М. И. №260, срещу Акт за прихващане или възстановяване № СФД25-ГР94-10848-(1)/26.08.2025г., с който е отказано възстановяването на сума в размер на 42 326.89 лв., платени МДТ за неурегулирани имоти, без промяна на предназначението им, ведно със законна лихва за

забава в полза на жалбоподателя, мълчаливо потвърден от Кмета на Столична община при условията на чл.156 ал. 4 ДОПК.

ВРЪЩА делото като преписка на орган по приходите при Столична Община, Дирекция „Общински приходи“, за издаване на нов АПВ, съгласно дадените в мотивите на настоящето решение указания по прилагането и тълкуването на закона.

ОСЪЖДА Столична Община, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, да заплати на ЕМ ЕМ ЕС" ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н Л., [улица], ет. 2, офис 4, представлявано от управителя си Л. Р., гражданин на Държавата И., сумата от 25.57 (двадесет и пет и петдесет и седем) евро, представляваща направените в хода на производството по делото разноски за държавна такса.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.